

<http://physicsweb.org/article/news/9/12/5>

2005/12/07

یک شبکه ی کوانتمی ی ابتدایی با فتوون‌ها

دو گروه فیزیک‌پیشه یک تک‌فتون - نور را در یک مجموعه ی اتمی ذخیره کرده‌اند، به یک ابر- اتمی ی دیگر منتقل کرده‌اند، و آن را بازیافته‌اند، چنان‌که طی - کل - این مراحل ویژه‌گی ی کوانتمی ی فتوون حفظ شود. این نتایج اولین نمایش - یک شبکه ی محاسباتی یا مخابراتی ی کوانتمی ی ساده‌اند، که با استفاده از اتم‌ها و فتوون‌ها داده‌ها را ذخیره و پردازش می‌کند. گروه - پژوهشی ی سوم ی هم نشان داده یک حالت - اتمی ی ذخیره‌شده را می‌شود به یک حالت - درگیر - نور منتقل کرد.

کامپیوترها ی سنتی داده‌ها را با بیت ذخیره می‌کنند و می‌فرستند. هر بیت ممکن است در مقدار - ۰ یا ۱ باشد. با کوچک‌شدن - اجزا ی الکترونیکی، فیزیک‌پیشه‌ها پیش‌نهاد کرده‌اند داده‌ها را در بعضی از سیستم‌ها ی کوانتمی ی دوترازی ذخیره کنند و بفرستند، از جمله در حالت‌های قطبش - افقی و عمودی ی فتوون، یا حالت‌های اسپینی ی بالا و پایین - الکترون. تفاوت - کلیدی ی سیستم - کوانتمی با سیستم - کلاسیک این است که کوییت می‌تواند هم‌زمان در هر دو حالت - ش باشد (پدیده ی برهم‌نهی)، که به این خاطر در عملیات - خاص ی کارایی ی کامپیوترها ی کوانتمی علی‌الاصول بهتر از کارایی ی کامپیوترها ی کلاسیک می‌شود. از دیگر ویژه‌گی‌ها ی کوانتم‌مکانیک درگیری است: رابطه ی بین - ذره‌ها می‌تواند بسیار نزدیک‌تر از آن ی باشد که در فیزیک - کلاسیک مجاز است. اگر دو ذره با هم درگیر باشند، با سنجش - حالت - یک ی حالت - دیگری معلوم می‌شود.

فتون نام‌زد - خوب ی برآ ی ساختن - کوییت است، چون می‌تواند مسافت - زیاد ی طی کند و واهم‌دوسیده نشود. (واهم‌دوسی گذار از رفتار - کوانتمی به رفتار - کلاسیک است، که به خاطر - برهم‌کنش - ذرات با محیط رخ می‌دهد). به علاوه، فتوون را می‌شود به مدتی طولانی ذخیره کرد. اما برآ ی این که این فناوری کار کند، دانش‌پیشه‌ها باید بتوانند

تکفتون‌ها را دست کاری کنند، چیزی که تا کنون به آن دست نیافته بودند.

متیسو آیزامَن [1] از دانشگاه هاروارد [2]، و همکارانش، و مستقبل از آن‌ها الیکس کوزمیچ [3] و همکارانش از مؤسسه فناوری گرجیا (جُرجیا تک) [4]، با استفاده از چند تله‌ی الکترومغناطیسی و لیزریک تکفتون در یک مجموعه‌ی اتمی ساختند، آن را به یک مجموعه‌ی دیگر فرستاندند، و آن‌جا توانستند آن را ذخیره و بازیابی کنند. اختلاف اصلی‌ی این دوآزمایش آن بود که در اولی اتم‌ها‌ی روییدیم - 87 در دما‌ی اتاق به کار رفت و در دومی اتم‌ها‌ی روییدیم - 85 در دمای فراسرد [5]. به علاوه، پژوهش‌گران گرجیا تک نشان دادند ویژه‌گهی‌ها‌ی کوانتمی‌ی فتوна - تولیدشده و فتوна - بازیافته یکسان‌اند و فرآیند انبارش هم این ویژه‌گهی‌ها را عوض نمی‌کند.

آیزامَن به فیزیکس‌وب [6] گفت: «اساساً یک شبکه‌ی کوانتمی‌ی بسیار ابتدایی ساخته‌ایم. شبکه‌ها‌ی کوانتمی مانسته‌ی کوانتمی‌ی شبکه‌ها‌ی محاسباتی‌ی کلاسیک و جزئی - جدایی‌ناپذیر - هرنمایش‌ی از محاسبه‌یا مخابرات - کوانتمی در آینده‌اند.» از کاربردها‌ی بالقوه‌ی دیگر رمزنگاری‌ی کوانتمی (برا‌ی انتقال - کاملاً‌امن - داده‌ها) است. سرانجام، چیز کیمیل [7] و همکارانش از مؤسسه فناوری گلیفُرنسیا [8] و آزمایش‌گاه‌ها‌ی پل [9]، برا‌ی اولین بار نشان داده‌اند یک حالت - اتمی‌ی ذخیره‌شده‌ی ماده را می‌شود به یک حالت - درگیر - نور منتقل کرد [10]. این آزمایش‌ها برا‌ی ساختن - شبکه‌ها‌ی مخابراتی‌ی کوانتمی‌ی مقیاس‌شدنی با آرایه‌ها‌ی اتمی مهم‌اند.

[1] Matthew Eisaman

[2] Harvard University

[3] Alex Kuzmich

[4] Georgia Institute of Technology (Georgia Tech)

[5] Nature **438** 837; Nature **438** 833

[6] PhysicsWeb

[7] Jeff Kimble

[8] California Institute of Technology

[9] Bell Labs

[10] Nature **438** 828